

թեամբ զիւղական ազգաբնակութիւնը մի նոր մղում է ստանում՝ իր քայլայված տնտեսութիւնը վերականգնելու համար: Մնում է ցանկալ, որ զիւղական տանուտէրները եւ համփաները մեր երկրի բարձր իշխանութեան այդ կարգադրութիւնից հասկանային եւ այն, որ հարկատու ազգաբնակութիւնը զանազան ազօրէն հարկերով կեղեքելլ մի մեծ յանցանք է օրէնքի առաջ եւ մեր կառավարութիւնը, որ վերոիշեալ շրջաբերակայով ցոյց է տալիս, թէ որքան մեծ նշանակութիւն ունեն նրա համար հարկատու ժողովրդի բարեկեցութեան շահերը, չի թոյլ տայ, որ զիւղական ճարպիկները իրանց ազօրինութիւններով ծանրացնեն հարկատուների բեռը: Օրինականութիւն, զիւղական ժողովրդի անձնական եւ կալուածական ապահովութիւն—ահա ինչին է ձգում կառավարութիւնը, ինչպէս նկատում է «ՀավաքՅ» լրագիրը. եւ այս սկզբունքը պէտք է լաւ հասկանան բոլոր այն մարդիկ, որոնք հասարակական դիրք ու պաշտօն ունեն զիւղերում, բայց յանդգնում են կարծել, թէ զիւղայի հարկատուի ճակաաին գրված է մոռացված լինել եւ թէ նրանից, ինչպէս ասում է ժողովուրդը, կարելի է եօթը կաշի քերթել:

թիւններ»: Տիգրան Նազարեան տպեց իր տիրոսագրութիւնը, որի մէջ պատմեց թշնը է արել ինքը հայ ազգի համար: Ի դուրս է գալիս, որ նա այնքան էլ քիչ չէ արել. երախուամու ազգը չը զիտէ, որ րան Նազարեան նոյն-իսկ տպարան էլ է բացած, այնպիսի տպարան, որի նմանը տերբուրգում պէտք է որոնել տուարազս շափազանցութիւնների մի համեստ նմուշ: Այժմ այդ տպարանը—ահ, պահեցէք ձեր տասունքները—բագւում տոնեւարական ծեր է կատարում: Մենք ցաւում ենք Տիգրեանի անաշողութիւնների վրա. մի եւ նոյն ժամանակ չենք կարող չը նկան որ այդ անաշողութիւնների մի պատճառ պէտք է որոնել այդ տեսակ տպարանն կամ այլ բէկլամամոլութեան մէջ::

Միւս անսպատեհութիւնը Պարիզի «Բատէր» հանգէսի մէջ ենք գտնում: Այդ հանի իրան թունդ զիսնական է համարում եւ ջին համարում տպագրել է Պարիզի մատղարանի մէջ գտած մի ձևուագիր, որի համար է հայ կաթօլիկ քահանայ Աւգուստ Բաշինց: Խմբագրութիւնը յայտարարում է այդ շատ հետաքրքրական լիշտակարանը ու

Անցած տարվայ մի համառօտ տեսութեան մէջ Վենետիկի «Բազմալիքպը» ուշրափութիւն է յայնում, որ լուսաւորչական եւ կաթոլիկ հայերը գոնէ կ. Պօլսում «կաշխատին դաւանանքի մոլեուանդութենէն ծագած միծ ու զուգահաւասար ատելութիւնը վանել, փարատել եւ «եղբայր եմք մեք»-ի ոգին ճրշդաւորել ընդհանուր ազգութեան մէջ»։ Միիթառեանների ամսառեռ աւեանում է. թէ ջին անգամն է լոյս տեսնում, մինչեւ նա լուսեսել Պետերուրում գեռ 1880-ական թկաններին եւ հատարակողն է պրօֆէսօր Պիանեան, որ հէնց նոյն Պարիզի մատենադարս է վիրցել այդ ձեռապիրը։ Գիտնականութեապարծեցանները պիտի շատ զգոյշ լինեն. Նրանց ծանօթ պիտի լինի ամբողջ գրականութեանը, թէ չէ այսպիսի «անպատճութիւններ» նրանք կարող են իրանց վարկը զցել:

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺԻՑ ՎՆԱՍՎԱԾՆԵՐԻ ՕԳՏԻՆ

Մատուցած օրենսդրությամբ՝ Արքայի կողմէ վաճուհու պատուի առաջին գրքում, որ նորելու լոյս տեսաւ, հանդէս է հանել հիմնաւուրց հրապարակախոս Մարկոս Ազգաբէկեանին։ Բանից գուրուէ գալիս, որ «Կոռունկի» խմբագիրը նոր միայն շտապել է Աղանեան քահանայի միջնորդ յայտարարել «Փ սիփւոս աշխարհի», որ եթէ ինքը «Կոռունկի» մէջ մի ժամանակ (այսինքն քառասուն տարի առաջ) օտարադաւան հայերին հայչ համարել, այդ ոչ թէ յանցանք է համարում, այլ իր դաւանութիւնը։ Խմբագանք, որ պայման

է, բայց ինչ է դուրս գալիս զրանից: Պ. Աղաբեկեանի դաւանութիւնը այժմ կարող է միայն հասպիտական նշանակութիւն ունենալ: բարեհոգի «Կոռուկից» յետոյ սերունդներ են ածել, օրո՞նք շատ էլ չեն հետաքրքրված, թէ ինչ է դաւանել մի ժամանակ Հայաստանեաց տիրացուներից մէկը: Հետաքրքրականը այն է, որ, տակելով պ. Աղաբեկեանի մասին իր գեկուցումը, Գիւտ քանանան հիացմունքով է յիշում հին ուստի ժամանականեառ: Իսկ սահմանադր

կրաբը ամասապարը, որք աստվառապը
կերպով վճռված էր, թէ ամեն մի լուսաւորչա-
կան, լինի նա նոյն-իսկ վաշխառու, արնախում,
մատնիչ, ունի հայ կոչվելու բոլոր իրաւունք-
ները, մինչեռ Բագրատունիները, Ալիշանները
այդ իրաւունքը չունեն, քանի որ լուսաւորչա-
կան եկեղեցու քարերը չեն համբուրում։ Մենք,
ի հարկէ, այդ երեւելի իմաստութիւնը քննելու
համար չենք զրում այս տողերը, մի իմաստու-
թիւն, որ վաղուց թաղված է կղերականութեան
3) օրվոր Սէլիք-Շատշանեանցի միջոցով. տ.
Եղիազարեան 2 ր., N. 2 ր., Ա. Տէր-Ց
կովեան, Ա. Մէլիքեան, Ա. Մէլիք-Օհանջ
նեան, Փ. Վարդանեան, Ոմն, տ. Եղիազարեա-
օր, Ա. Անանեան, տ. Ա. Տէր-Մարտիրոսեա-
մի-մի բուրփի; 4) Վ. Մէլիք-Օհանջանեան
միջոցով. Վ. Մէլիք-Օհանջանեան, Հ. Յովհա-
նիսեան, Դամիերի Պամենադ, Խ., Գ. Ազ-
գեան մի-մի բուրփի; Ներսէսեան, Ա. Մնաց-
կանեան, Մի ոմն, Վ. Խալաթեան, Մ. Դա-
թեան, Դէվոյեանց, Մի ոմն 50-ական կոպէ-
Յ. Ագովեան 30 կ., Մի ոմն 25 կ.: 5) Ա. Յ.

զերեզմաննոցում։ Ենք ընթերցողների համար, կարծում ենք, առելի հետաքրքրական կը լինի մի համեմատութիւն։ Վաթսունական թւականներին մենք ունեինք աէրտերական մասուլ, որի ներկայացուցիչն էր Մանդինեան քահանան։ Այդ մասուլը այն էր, ինչ կարող էր լինել—եկեղեցի, խունկ, փարաջա, եւ ոչ մի ուրիշ իդէալ։ Եւ հաւատարիմ մնալով իր կոչման, Մանդինեան քահանան հալածերով հալածում էր Նաղարեանին, Նալբանդեանին, որոնք հրաժարվելով հրա-

ժարիկում էին այն դաւանանքից, թէ «Արտաքրոյ Հայաստաննեայց և կեղեցւոյ ջր հայութիւն»։ Այժմ էլ Գիւտ քահանան է ամեն ճիզ թափուալ պահպանել տէրտէրական գրականութիւնը լր «Լուլայի» միջոցով. նա էլ հաստապինդ սիւն է այն աշխարհայեացքների, դաւանութիւնների, որոնց ներկայացուցիչն էր իր նախատիպ Մանդինեանը։ Բայց նա մի եւ նոյն ժամանակ մեծ հրառանքով տապագրում է Նազարեանի եւ Նալբանդեանի գրուածքները, չը սարսափելով այն հանգամանքից, որ դրանք բեհեղզեռուղներ էին «Մեղուի» անդրանիկ խմբագրի եւ սրբայացորդի համար։ Տէրտէրութիւնն էլ ունի Տէ՛ռէլեան ապահովութեան և նեխարակվեց ինչպէս չասել, թէ «ազգերնիս կը յառաջադիմէ

Քոր»:
*
Քանի որ խօսքերս հայերէն հանդէսների

բեան, Խ., Խ., Խ., Գ. Աղաղաղեան, Յ. Տէր-Մարտիռոսեան, Բ. Տէր-Մատթէսոսեանց Յ. Թագէսուեան, Ս. Բագլաչեան, Մ. Գրիգորեան մի-մի բուրբի: Մ. Խորայէլեան, Բ. Սարգսեան, Յ. Ազիգեան, Ա. Սարգսարեան, Կ. Վարդանեան, Թ. Բաբայեան, ՈՒն, Մաշտի-Ռւտուփ-Աղա-Ալի-Օղի, Վ. Դաւթեանց, Մ. Ս. Բագլաչեան, ՈՒն, Բաղրամեան, Յարութիւնեան, Խաչատրեան, Օ. Գալստեան, Կ. Բաղրամեան, Հ. Զանիբէկեան 50-ական կօպ.: Յ. Գալստեան 1 ր., ՈՒն 50 կ., Ա. Տիգրանեան 45 կ., Մ. Գիւլիխանովանեան 40 կ., Ս. Սադոյեան 40 կ., Մ. Տէր-Պետրոսեան 30 կ., Մ. Բաբայեան 30 կ., Հ. Սարգսեան 25 կ., Վ. Ստեփանեան 20 կ., Ա. Մնացականեան 20 կ.: (Հանված է ճանապարհածախ 55 կօպ.)
Վ. Լաղիկաղիկից՝ Գ. Անտօնեանից 10 ր., Եղ. Մ. Եղ. Ջ. Փիլօնեանցներից 10 բուրբի:
Կազզուանից՝ Մ. Ղաղարիանից 22 բուրբ. Նուբիրատուններն են. Մ. Ներսիսեան 3 ր., Պ.

Մանուկիսան 3 ր., 50 կ., Մ. Ասօյեան 2 ր., 50 կ., թ. Գիւլբայզղեան 2 ր., 50 կ., Մ. Ղազարեան 3 ր., 50 կ., Տ. Վարսովեան 1 ր., Սաղաթէլ Քանամեան 1 ր., Մ. Մատոյեան 1 ր., Ա. Օլթեցեանց 50 կ., թ. Կարապետեան 50 կոպէկ։ Մի հարսանիքում հաւաքիսած 3 ր. 27 կ. (հանգած է ճանապարհածախ 27 կոպէկ)։

Ф и т а р է կ զիւղց (Գանձակի գաւառ), Ըստ-
առ քահ. Բորեանդից 44 ր. 25 կ., որ Կորի-
ւան պահպանը կազմութեան առաջնական մասն է:

Երեկ են. Գիտաբէկի գիւղական հսասրակութիւնը 10 ր., Յ. Մանասեանց 1 ր., Լ. Մանասեանց 50 կ., Տ. Շ. 1 ր., Ա. Ստեփանեան 1 ր., և Գրիգորեան 50 կ., Նաւասարդ եւ Սերգի 1 ր., Վ. Շահբաղեան 50 կ., Ա. Ալթունեան 1 ր., Բ. Տէր-Միմէօնեան 20 կ., Յ. Մէլքոնութիւնան 20 կ., և Յակոբեան 35 կ., Ա. Ազգբէկեան 2 ր., Ա. Գրիգորեան 1 ր., Յ. Ամասեան

Դա այսպիսի աշխատութեան է: «Առ մենք Արմենիա

զաղարեան 20 կ., Ա. Բուլղագարեան 20 կ., ի.
Յակոբեան 2 ր., Գ. Բաղդասարեան 50 կ.,
ի. Բուլղագարեան 50 կ., Մ. Արդումանեանց 1
ր., Պ. Գրիգորեան 1 ր., Հ. Օհանէսեան 1 ր.,
Գ. Սրբաչեան 1 ր., Մ. Յակոբեան 2 ր.. Յ.
Սարգսեան 2 ր., Մ. Ամիրեան 50 կ., Մ. Յա-
տօնեան 50 կ., Հ. Գրիգորեան 40 կ., Բ. Ս.
սատուրեան 50 կ., Գ. Օդարաչեան 50 կ., Խ.
Ադամեան 20 կ., Մ. Խօջայեան 50 կ., Յ. Մու-
սայէլեան 50 կ., Ե. Խօջայեան 50 կ., Մէլիք-
Շահնազարեան 50 կ., Մ. Միրզոյեան 25 կ.,
Ա. Եկանեան 50 կ., Զ. Ալասկեար օղի 50 կ.
(Հանված է ճանապարհածախս 25 կ.):

1800 բուրփի: Երէկ յանձնեցինք Թիֆլիսի կօմիտեալին 8200 բուրփի: Մեզ մօտ մնում է 54 ր. 61¹/₂ կօպ. եւ երկու ոսկի ռուպի:

Հարութիւնը աւ ըստրութիւնը: Ալէքսանդրօս-պօլիի հայունու զգեսալ իր բազմերանդ գոյնե-րով, բարձերը իրանց փայլուն բնորոշ գոյնե-րով արտապայտված են աջող կերպով: Բնական եւ իննուանի տապալուստին: Ե թորուն ժա-

ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆ

Վերջապէս, Թիֆլիսի հայ հասարակութեան տրատոններին վերջ տրվեց: Տեղական գերասանները կազմեցին մի ընկերութիւն, հրատիրելով եւ Ֆէշկեան օրիորդներին, որոնք այս սեզօնին չեն գնացել Բագու: Խմբի մէջ կան աշքի ընկող ոյժեր եւ կարող են բաւարարութիւն տալ ոչ խստապահանջ հասարակութեան պահանջներին: Ընկերութիւնն իր առաջին ներկայացումը տուեց գեկտեմբերի 30-ին. խաղացին պ. Ս. Սարդարեանի՝ Րաֆֆիի «Հարեմ» եւ «Դաւիթ բէկ» վեպերից նոր փոխադրած դրաման, որի անունն է «Գուրէիդա»: Պիէսի բովանդակութեան մասին չենք խօսի, քանի որ

Հայութամբ առաւելութեան է թուղարժութեան աշխարհի գիրք կարգացող հայ քահանան. Նրա գլուխը, հանգիստ եւ կենարօնացած հայեացքը գրաւիչ են, եւ ամբողջ գեղեցիկ պատկերին փոքր ինչ թուլութեան կնիք են դնում միայն քահանայի ձևոքերը: Ներկայ նկարահանդէսը ցոյց է տալիս, որ Ֆէժվաճեան կարող է արդիւնաբերել լուրջ ուսումնասիրութիւն պահանջող նկարներ, որոնք առհասարակ շատ չեն հրապարակում: Նըկարիչները շատ անգամ աշխատում են արագ վերջայնել իրանց գործը եւ նրանց հրապարակ հանել եւ խորչում են մանրակրկիտ աշխատութիւնից: Հասարակութիւնը սկսել է յաճախել նկարահանդէսը եւ մի քանի պատկեր արդէն վաճառված են:

դա յայտնի է, իսկ ինչ զերաբերում է զրամացի ներքին կազմակերպութեանը, խարակուէրների ստեղծագործութեանը՝ պէտք է առած, թոյլ է, գործողութիւնը շատ զամնաղ է առաջ ընթանում: Պիէսը շատ է ձգդված աւելորդ խօսակցութիւններով: Առաջին երեք գործողութիւնները լաւ են, պահպանված են նրանց մէջ ներքին կապ եւ կարելի էր դրանով էլ վերջացնել, աւելացնելով մի պատկեր: Պիէսը ոչինչ չի կորցնի, եթէ դուրս ձգի չորրորդ գործողութիւնը եւ վերջին երկու պատկերները կը քառած միացնելին երրորդ գործողութեանը:

Վիէսը այն ժամանակ է թողնում սպասած տը-
պաւորութիւնը, երբ նա կարծ է և՛ գործողու-
թիւնն արագ է ընթանում. հեղինակի աւելոր-
դաբանութիւնները միշտ վեասում են տպաւո-
րութիւնը:

Ստացանք Թիգլիսի Հայոց Հրատարակչական ընկերութեան լոյս ընծայած է լի զ ա Օ ժ ե շ կ օ ի «Դժգոհն հովուերգութիւն» վէար, որ

Այդ երեւոյթը կարող է գործին վնասել: Թարգմանել է ռուսերէնից Ս. Ահարոնեան: Խմբի երկրորդ ներկայացումը կայանալու է Գրքոյկը բազկացած է փոքրադիր 152 երեսից կիրակի, յունվարի 9-ին: Կը խաղան ֆրանսե- եւ արժէ 40 կօպէկ:

